

[Carsten Raft.]

punkt — det var engang i Foraaret — blev der paa min Foranledning optaget Forhandlinger om Benzinspørgsmaalet, siger Handelsministeren i et Interview i „Politiken“ for den 17. September. *Paa et meget tidligt Tidspunkt!* Jå, vi har nu den Opfattelse, at det var paa et meget sent Tidspunkt, for paa det Tidspunkt havde Krigen truet Europa i flere Aar, paa det Tidspunkt havde andre Lande gjort deres Beredskab fuldkommen klart, baade paa det varemæssige og det militære Omraade. Det var et halvt Aar efter Septemberkrisen, hvor vi var saa nær ved en Krig, som vi overhovedet kunde komme. Jeg kunde have Lyst til st spørge Ministeren: Hvordan havde Situationen set ud, hvis Krigen var kommet i September, med de Beholdninger, som Ministeren nu paaberaaber sig, at han er ved at bringe op og har bragt op? Med de smaa Beholdninger, der var dengang, hvis Nødbeholdningerne var taget ud som nu og der kun var blevet det tilbage, som der derefter kunde være tilbage, havde ikke engang Lastvognskørsel og ikke engang den mest nødvendige Rutebilkørsel kunnet finde Sted, Altsaa, hvis Krigen var kommet, hvad dog enhver ventede i September, havde vi ligget i en frygtelig Katastrofe. Derfor synes jeg det er stærkt at sige, at paa et meget tidligt Tidspunkt begyndte man at forhandle, naar man først gør det et halvt Aar efter den Krise, som havde truet det danske Erhvervsliv. For et halvt Aar siden havde vi Foraarskrisen, og den gik dog Regeringen saa stærkt paa Nerverne, at man indkaldte en Beredskabsstyrke; 10 000 unge Mennesker maatte ofre deres Tid for at bringe Regeringens Beredskab i Orden i denne Henseende. Men paa det Omraade, som Handelsministeren er ansvarlig for, begyndte han paa det Tidspunkt at optage Forhandlinger; paa det Tidspunkt, hvor vi ligger med en krigsmæssig Udrustning til en vis Grad i militær Henseende, hvor vi — hvad jeg kommer til — for længst havde foretaget vore Beredskabsindkøb, begynder Ministeren saa smaat at tænke paa Tingene og kigge paa, hvad der kan gøres i saa Henseende. Og saa er Ministeren endda stolt af, at han har været tidligt paa Færde! Selvfølgelig drejer det sig ved disse Beredskabsforanstaltninger om meget store Beholdninger og meget gennemgribende Foranstaltninger, og man kan jo altid skønne om Tidspunktet til at begynde paa. Vi har fra vor Side været meget tidligt paa Færde og meget tidligt bedt Regeringen om at

tage fat, og vi synes ærlig talt, Regeringen har været meget sent paa Færde, men det maa alligevel indrømmes, at saa sendrægtig som Handelsministeren — og i øvrigt ogsaa Indenrigsministeren paa hans Omraade — har den øvrige Regering ikke været, disse to kommer alligevel absolut og ubetinget ind som Nummer sidst.

Paa det Tidspunkt, da Handelsministeren begyndte at forhandle om at skabe en rimelig Benzinsituation for Landet, havde Regeringen for længst været klar over, at der maatte sikres Beholdninger, at Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af de nødvendige Varebeholdninger maatte tages op til Behandling. Et helt Aar før, den 12. April 1938, vedtoges der en Lov om Optagelse af et Statslaan paa 50 Mill. Kr., netop til Indkøb af saadanne Beholdninger, som var nødvendige i en Krisesituation. Jeg ved ikke, om Regeringen dengang var betænkelig ved at komme til Rigsdagen med Forslag om saa stor en Sum, jeg ved i hvert Fald, at Modtagelsen var en saadan, at der ingen som helst Grund var til Betænkelighed. Der var en lille Debat om Forsvarsagen, lidt Murren hist og her, men alle de fire store Partier gik i hvert Fald blankt med, og det blev tilkendegivet af alle Ordførere, tror jeg, at hvad angik Indkøb af nødvendige Beredskabsbeholdninger, maatte Rigsdagen ønske, at Regeringen lod sig bevilge Penge til og foretog saadanne Indkøb. Det blev udtrykkeligt nævnt i Loven, at Pengene bl. a. skulde gaa til Anskaffelse af Statslagre af Raastoffer og Brændselmidler. Altsaa, et Aar før Ministeren begyndte at tænke over Tingene!

Og Medlemmer af dette høje Ting, der ogsaa dengang havde Sæde her i Tinget, kan bevidne, at Indstillingen var saadan den Dag i Rigsdagen, at var Ministeren kommet og havde sagt: Jeg maa erkende, at Benzinlagrene er saa smaa, at hvis Nødbeholdningen tages ud, maa vi indskrænke Benzinkørselen kolossalt i en Krisetid, og derfor maa jeg bede om 8—10 Millioner ekstra til at sikre den fornødne Benzinbeholdning — saa vilde der ikke have været noget som helst i Vejen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der var vor Ordfører, tilbød Regeringen: 25 Mill. Kr. mere. Han spurgte, om man var tilfreds med de 50 Mill. Kr., for han vilde sikre sig, at der var foretaget de fornødne Indkøb. Aaret efter, den 9. Marts 1939, kom Regeringen for at faa de 25 Mill. Kr., der var tilbudt et Aar i Forvejen. Saa kommer det andet Statslaan